

Terveisiä Myanmarista!

Joono ja Helene Toivasen lähettikirje
3/2021, syyskuu.

Tämän kirjeen kirjoittaminen on ollut erityisen vaikeaa. Syynä on yhtäältä ollut suru ystävien ja kollegojen takia Myanmarissa ja toisaalta suuri elämänmuutos ja taas kerran uuteen kulttuuriin sopeutuminen tällä kertaa Thaimaassa. Evakossa eläessä olemme taas puolitiessä johonkin ja uusien ystävien ja työyhteisöjen löytäminen on tuntunut vaikealta. Asumme väliaikaisesti turvallisemmassa maassa, mutta olemme taas yksin ja Kaakkois-Aasian paheneva koronatilanne on heittänyt epävarmuuden varjon kaikkien suunnitelmiamme ylle. Luna -koira on sentään päässyt mukaamme ja odottaa meitä Bangkokissa.

On ikävää olla huonojen uutisten välittäjä, mutta haluamme kertoa Myanmarin kriisistä sen, mitä tiedämme. Tilanne on monella tapaa vaikea ja kuten olemme aiemmin maininneet, kirkot ja pyhät paikat ovat olleet suljettuna jo vuoden 2020 huhtikuusta alkaen. Kristittyjä ei vainota mitenkään erityisesti, mutta on selvää, että tilanne vaikuttaa kirkkojen elämään negatiivisesti. Jumalanpalvelusten sijaan perheet pitävät hartaushetkiä kotonaan, mikä ei tietenkään varsinaisesti korvaa seurakunnan yhteistä liturgiaa tai ehtoollista.

Olemme olleet viime kuukausien aikana yhteydessä luterilaisen instituutin opettajiin ja joihinkin oppilaisiin. Martinin, yhteistyökirkkomme presidentin isä on kuollut noin pari kuukautta sitten. Hän oli ollut jo kauan sairas ja vuoteen omana. Samoin on kuollut myös erään toisen luterilaisen kirkon piispa Andrew'n vaimo. Martin on kertonut, että useat hänen kollegaansa ovat kuolleet uuteen koronan deltamuunnokseen.

Armeija jatkaa järjetöntä väkivaltaa ja kansalaiset osoittavat mieltään säännöllisesti, vaikkakin paljon varovaisemmin. Mielenosoitusten lisäksi Myanmarissa alkoi ns. kansalaistottelemattomuusliike eli CDM melkein heti vallankumouksen alkaessa. Tämä tarkoittaa sitä, että suurin osa valtion virkamiehistä, sairaaloiden henkilökunnasta, pankkien työntekijöistä ja opettajista kieltäytyivät tulemasta töihin. Käytännössä koko valtion toiminta on melkein pysähtynyt, vaikka armeija on pyrkinyt uhkaillen ja kiristäen pakottamaan työntekijöitä töihin. Kansalaistottelemattomuuden takia monet eivät saa enää palkkaa ja elävät joko vähistä säästöistään tai muuten kädestä suuhun. Maa on hedelmällistä, mutta nälänhätä uhkaa monia, joilla ei enää ole varaa ostaa ruokaa. Kouluissa jäi lukuvuosi 2020/2021 väliin koronan takia ja tämäkin lukuvuosi on peruttu siksi, että vain noin 10 % opettajista suostui palaamaan töihin. Nuoret joutuvat odottamaan valmistumisestaan ehkä vielä kolmannenkin vuoden.

Myanmar on ajautunut sisäisesti katastrofiin eikä ratkaisua tunnu syntyvän lähitulevaisuudessa. Armeijan hallitus ja kansan itse valitsema hallitus (National Unity Government eli NUG) ovat itsepäisesti pysyneet omissa kannoissaan eikä kumpikaan halua antaa periksi. Omasta tavoitteestaan luopuminen tarkoittaisi myös eräänlaista kasvojen menetystä. Tässä tilanteessa kukaan ei kuitenkaan voi voittaa.

Myös terveydenhuoltojärjestelmä on käytännössä lakannut toimimasta. Lääkärit ja terveydenhoitajat eivät halua tukea sotilashallintoa, mutta haluavat auttaa kansaa. Viimeisimpien uutisten mukaan armeijan sotilaat ovat teeskennelleet olevansa potilaita, mutta kun lääkäri on tullut kotikäynnille, heitä on pahoinpidelty ja pidätetty. Samoin myös ambulansseja on pysäytetty kadulla ja terveydenhuollon

henkilökuntaa on pahoinpidelty. Vankiloissa on yli 6000 poliittista vankia, jotka on vangittu ilman minkäänlaista oikeudenkäyntiä. Tätä kaikkea kuullessa herää kysymys, ketä armeijan hallitus kuvittelee hallitsevansa kriisin jälkeen? Konfliktin jatkuessa monet ovat ymmärtäneet, että armeija haluaa vain valtaa, muttei halua oikeasti huolehtia kansalaisista.

Myanmarin kansa on perustanut uuden rinnakkaishallituksen nimeltä National Unity Government (NUG), jonka tavoite on yhdistää maassa asuvia eri heimoja, Rohingya-muslimit mukaan luettuna. Edellisen hallituksen heikkoutena oli se, ettei se kyennyt luomaan edellytyksiä kansallisen yhtenäisyyden aatteelle tai narratiiville, joka olisi ylittänyt etnisen identiteetin, tai vaikkapa uskonnonvapaudelle.

Yhteistyökirkkomme jäsenet ja MILT:n opiskelijat ovat pääasiassa paenneet pohjoiseen sukulaistensa luokse. Osa opiskelijoista on mennyt tänä aikana naimisiin. Työtä lienee vähän ja vaikka kukaan ei tiedä tulevaisuudesta, elämän täytyy jatkua kaikesta huolimatta. Kuulimme myös hiljattain, että osa kirkon jäsenistä on paennut Intian puolelle, jossa asuu muitakin Miso-heimolaisia.

Olemme pohtineet paljon yhteistyökirkkomme tilannetta ja tulevaisuutta kriisin aikana ja sen jälkeen. Tällä hetkellä kaikkien kirkkojen varsinainen toiminta on hyvin rajoitettua, mutta onneksi kirkkojen omaisuutta tai kiinteistöjä ei ole tuhottu. Lastenkotien lapset voivat suhteellisen hyvin, vaikka Yangonin Damadi Homessa oli jonkin aikaa sitten koronatartuntoja. Kun pääsemme joskus takaisin Myanmariin, meidän tulee kartoittaa uudelleen luterilaisten kirkkojen tilanne sekä tarpeet ja pohtia, miten löytää tasapaino diakonian ja teologisen koulutustoiminnan välillä.

Muutto Thaimaahan ja tulevaisuuden suunnitelmia

Olemme asuneet Thaimaassa noin kolme kuukautta. Valehtelisimme jos sanoisimme, että tämä aika on ollut meille helppoa. Vaikka olemme toipuneet Myanmarin järkytyksistä, pandemian aiheuttamat rajoitukset ovat hidastaneet suunnitelmiamme päästä taas tekemään töitä toden teolla.

Kuvassa: Myanmarissa ehdimme tutustua paikallisten lisäksi myös muihin suomalaisiin. Ystävät ovat kullan arvoisia etenkin silloin kun yhteiskunnassa ja elämässä kaikki muu tuntuu epävarmalta. Tutustuimme Yangonissa Takalan ja Tasasen perheisiin, jotka ovat olleet meille tärkeä tuki niin Myanmarissa kuin myöhemmin Thaimaassa. Takalat olivat Myanmarissa Suomen ulkoministeriön palveluksessa ja Tasaset työskentelevät Fidalla. Olemme kaikki Myanmarin sisällissodan kohtalontovereita ja vertaistuki on ollut siunaukseksi meille kaikille.

Thaimaahan muuttaessa meille avautui oikeastaan kaksi konkreettista työmahdollisuutta: Ensinnäkin – ja aivan yllättäen – erään indonesialaisen Pohjois-Sumatralla sijaitsevan luterilaisen kirkon lähetysjohtaja otti yhteyttä ja pyysi Sleytä harkitsemaan yhteistyötä heidän kanssaan. Olemme ottanut selvää kirkon tilanteesta ja kysyneet neuvoa muilta alueella toimivilta lähetysjärjestöiltä. Indonesian kirkon tarpeet ovat osittain samanlaisia kuin Myanmarissa, mikä tarkoittaisi meille kirkon vastuunkantajien koulutustyötä. Tämänhetkinen Kaakkois-Aasian koronatilanne ei ole kuitenkaan ainakaan vielä antanut meille mahdollisuutta käydä Pohjois-sumatralla, mutta seuraamme tilannetta jatkuvasti.

Toiseksi otimme itse yhteyttä Suomen Lähetysseuran työntekijöihin Thaimaassa ja tapasimme myös Thaimaan Luterilaisen kirkon arkkipiispan, jolta tiedustelimme yhteistyön mahdollisuuksia. Meille tarjottiin väli aikaista mahdollisuutta työskennellä Pohjois-Thaimaassa Chiang Rain kaupungissa Myanmarin ja Thaimaan rajalla kirkon koulutustehtävissä ja sen lisäksi myös myanmarilaisten pakolaisten parissa. Tällä hetkellä tämä suunnitelma tuntuu kaikista järkevimmältä, sillä haluamme mahdollisuuden harjoitella myanmarilaisten kanssa burman kieltä ja toiseksi koulutuksen tarjoaminen Thaimaan kirkon vastuunkantajille tuntuu mielekkäältä ja tärkeältä. Tämän lisäksi olen luvannut toimittaa myös papin tehtäviä tarpeen mukaan. Emme aio opiskella Thaimaan kieltä, vaan tässä tilanteessa on tärkeää päästä suoraan töihin englannin kielellä ja tarvittaessa tulkkia käyttäen.

Thaimaassa ollaan todella tarkkoja työluvista, mutta työviisumin hankkimiseen voi mennä kuulemamme mukaan jopa 6 kuukautta. Tämän takia yritämme anoa harjoittelijan viisumia, jotta voisimme tehdä työtä turvallisissa mielin. Työharjoittelijaviisumia ei voi anoa Thaimaassa paikan päällä, joten meillä oli hyvä syy tulla pariksi kuukaudeksi Suomeen ja Viroon hakemaan viisumien lisäksi myös koronarokotteet. Onneksi olemme saaneet lomailta jonkin aikaa loppukesästä, mutta nyt syyskuussa aiomme vierailla Virossa muutamassa seurakunnassa, jotka tukevat työtämme.

Kuvassa: Kävimme suomalaisten ystäviemme kanssa Thaimaassa luonnonpuistossa, mutta kun iltapäivällä oli aika palata autolla Bangkokiin, meille ilmoitettiin että myrskytuuli oli päivän aikana kaatanut suuren puun tielle. Odottelimme raivaajia erään kukkulan laella buddhalaisen luostarin pihassa noin pari tuntia, mutta lopulta päätimme ajaa tietä myöten myrskyn tuhoja katsomaan. Paikan päällä tartuimme tuumasta toimeen ja autoimme puiston työntekijöitä raivaamaan tien auki. Metsänvartijoiden valtava ja tylsäteräinen moottorisaha oli itse tehty isosta kulmahiomakoneesta ja se toimi generaattorin voimin. Vaelluspäivästä jäi hyvä mieli ja pihkasta tahmeat kädet.

Helene jää Viroon joulukuuhun saakka opiskelemaan koulutusjohtamisen perusopintoja saadakseen paremman käsityksen koulun ja koulutuksen johtamisesta. Myanmarissa teologista instituuttia johtaessamme jouduimme opiskelemaan itse paljon uutta hankehallinnosta, hankeseurannasta, kirjanpidosta, koulutuksen kehittämisestä ja muusta tarpeellisesta. Viimeisen kahden vuoden aikana Helenelle on selvinnyt, että hän haluaa jatkaa opintojaan erityisesti koulutuksen johtamisen alalla. Myanmarin nuorten tilanteen huomioon ottaen olemme molemmat kokeneet, että koulutuksen tukeminen on yksi parhaista tavoista jatkaa työtä Myanmarissa nuoria rohkaisten ja kirkkoa tukien. Itse olen kirjoittanut tohtorin väitöskirjaa töiden ohessa koko viime lukuvuoden ajan ja aion jatkaa tutkimustyötä etänä myös seuraavana lukuvuonna. Aiheenani on kolminaisuusopin asema ekumeenisissa asiakirjoissa.

Tällä haavaa odottelemme vielä viisumeja, mutta Joonaa haluaa matkustaa heti kun vain tarvittavat luvat ovat kunnossa. Luna -koiramme odottaa meitä Bangkokissa ja pelkäämme, että hän ehtii jo unohtaa meidät jos viivymme liian kauan.

Siunausta, armoa ja rauhaa toivottaen, Joonaa ja Helene Toivanen

Sähköposti: joona.toivanen@sley.fi, helene.toivanen@sley.fi
Seuraa meitä Instagramin ja Facebookin kautta. Lähetämme viikoittain kuvia ja uutisia töistämme ja elämästämme. Instagram: toivasetmissio. Facebook: Toivaset Missio

Rukous- ja kiitosaiheita:

- Pyydämme erityistä esirukousta koko Myanmarin kansalle. Tilanne on vallankaappauksen takia vaikea ja tulevaisuus tuntuu monista epävarmalta. Samoin rukoilemme Chaukin ja Damadin lastenkotien lasten, instituutin opettajien ja koulun oppilaiden puolesta.
- Rukoilemme Indonesian työn sekä Thaimaan työn puolesta. Pyydämme, että Jumala johdattaisi uuden työn alkua ja antaisi rakentavia ja hyviä ystävyssuhteita.
- Kiitämme ystäväistä ja levosta kotimaassa.

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea **Joona ja Helene Toivasen** työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: F113 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH.

- Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään ”**Joona ja Helene Toivasen rengas**” + oma kotiseurakuntasi.
- Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 09 2513 9228
 - Viitenumero- ja osoiteasiat: anna-liisa.markkula@sley.fi tai puh. 050 321 8614
 - Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta. Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.
 - Keräyslupa 2017-2021: RA/2017/100